الله عزوجل توبه ی بنده را تا زمانی که جانش به گلو نرسیده، می پذیرد.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ الله - عز وجل - يقْبَلُ تَوْبَةَ العَبْدِ مَا لَم يُغرْغِرِ»: «الله عزوجل توبه ی بنده را تا زمانی که جانش به گلو نرسیده، می پذیرد».

[حسن است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت احمد]

الله عزوجل توبه ی بنده را می پذیرد مادامی که روح به گلویش نرسیده باشد؛ و چون روح به گلو برسد، توبه پذیرفته نمی شود. چنانکه الله متعال می فرماید: «وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ» [نساء: 18] «و برای کسانی که [تا پایان عمر همواره] مرتکب کارهای ناشایست می شوند و هنگامی که مرگ یکی از آنان فرامی رسد می گوید: اکنون توبه کردم [هیچ] توبه [و بخششی در کار] نیست».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4315